

Μόνοι οι άνθρωποι κάμποι τῆς ἀσῆμου Γαλιλαίας ἐλί-
κνιζον τὰ πάνγκρα παιδικά Του ὄνειρα.

Μόνον τὸ ὄρος Θιβώρ εἶδε τὸ ἀπαστρέπτον θεῖον κάλ-
λος Του.

Μόνη ἡ ἐπιβλητικὴ σιγὴ τῶν ἐρήμων τῆς Ἰουδαίας ἐγνώ-
ρισε τὰς μακρὰς ὥρας τοῦ ἀσκητικῆ βίου Του.

Μόνον τῶν ἀφελῶν Γαλιλαίων τὰ ὄρα κατεκλήλει ἐπὶ
ἐτη ἡ μελίρρυτος γλῶσσά Του.

Μόνον τὸ ὄρος τῶν Ἐλικιῶν ἤκουσε τὴν ὑπερκόσμιον ἀρ-
μονίαν, τὴν ὀπίαν ἀνέδιδον αἱ παλλόμεναι χορδαὶ τῆς θεῖ-
ας του καρδίας κατὰ τὴν ἐναγωνιον ἐκείνην ὥραν τῆς προσ-
ευχῆς Του.

Καὶ μόνοι οἱ λίθοι τοῦ Γολγοθᾶ ἐφρικῶν ὅτε ἀπὸ στιγ-
μῆς εἰς στιγμὴν ἤκουον τοὺς ἀθῶους στεναγμούς, αἵτινες ἡρέ-
μως ἐξηρχοντο ἀπὸ τὸ πάνγκρον στόμα του κατὰ τὰς ἀθα-
νάτους στιγμὰς τῆς Σταυρώσεως.

Ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς
τὸν ἄνθρωπον τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σωτη-
ρίας αὐτοῦ.

Ἡ Βηθλεὲμ ἦτο ἡ ἀφετηρία, ὁ Γολγοθᾶς τὸ τέμα.

Ἡ Βηθλεὲμ τὸν ἐλίκνισεν ἄνθρωπον, ὁ Γολγοθᾶς τὸν ἐ-
θαύμασε Θεόν.

Καὶ ἔκτοτε κατὰ μυριάδας τὰ τυφλώτοντα πλήθη τῶν
ἀνθρώπων διαθκίνοντα τὴν ἀγίαν ταύτην ὁδὸν ἀφήνουν ἐπὶ
τῆς φάτνης τὸ προσωπεῖον τῆς ματαιοδοξίας καὶ τοῦ ἐγωί-
σμου καὶ φθάνουν εἰς τὸν Γολγοθᾶν, πέραν τοῦ ὁποῖου ἀπλε-
τον χύνει φῶς ἡ Ἄθανασία.

Χαῖρε καλότυχος Βηθλεὲμ, ἥτις κητύχησας νὰ ἀκούσῃς
τὰς πρώτας θρησκευτικὰς κραυγὰς Του.

Χαῖρε μυστηριώδης κολυμβήθρα ἐν ἣ βυπτίζομενος ὁ ἄν-
θρωπος ἀφήνει τὰ κτηνώδη ἱερατικά του καὶ προσλαμβάνει
μορφὴν θεῖαν.

Ἀλλὰ τίς ἦτον ὁ ἀστήρ ὁ τοὺς Μάγους καθοδηγήσας εἰς
τὴν ταπεινὴν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ;

Ποιοὶ ἦσαν οἱ Μάγοι;

Οἷος οὐράνιος συμβολισμὸς!

Μὴ ἀρὰ γε ὁ οὐρανὸς ἤθελε νὰ συμβολίσῃ διὰ τοῦ λαμ-
προῦ ἐκείνου ἀστέρος τὸν πολιτισμὸν, ὅστις ἐμελλε κατόπιν
νὰ λύσῃ τὰ προαιώνια δεσμά τοῦ δουλεύοντος ἀνθρώπου καὶ
νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν Μάγον, συμβολίζοντα τὸν ἐν ἀμφιβολίᾳ
κυμαινόμενον ἄνθρωπον, τὴν πρώτην κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ,
τὴν ἀγίαν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ;

Μυστήριον . . .

Ἦ καλότυχος Βηθλεὲμ!

Ἐκεῖ εἰς τὴν σκοτεινὴν φάτνην τῶν ἀλόγων σου ἐφύτρω-
σεν ὁ οὐράνιος φοῖνιξ, ὅστις προώριστο διὰ παντός νὰ σκιαζῇ
ὕπὸ τὸ δροσερὸν αὐτοῦ φύλλωμα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πλά-
νητα τοῦτον τῆς προσκαίρου ζωῆς.

Ἦ καλότυχος Βηθλεὲμ!

Μυριάδες στομάτων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς οἰκουμένης
σὲ ἔμνοσαι.

Μυριάδες ἀπόκληροι τῆς τύχης σήμερον χορταίνουσι τὸν
ἄρτον πρὸς χάριν σου.

Μυριάδες θνητῶν σήμερον γεύονται τοῦ γιγαντίου φοῖνι-
κὸς σου τὸν εὐχυμον καρπὸν, ὅστις καλεῖται φιλελεθρωπία.
Χριστὸς γεννᾶται.

Ἦ ἀγγέλμα χαρμῶσινον!

Ἦ ἱερὰ συνθήκη διχλάζασα τὸν αἰώνιον Πανάγαθον
Πατέρα μετὰ τοῦ ἐφημέρου ἀμαρτωλοῦ υἱοῦ.

Ἦ ἀγία ἡμέρα, ἥτις σκορπίζει ἀπὸ τοῦ χρυσοτεύκτου
Μεγάλου τοῦ πλουσίου μέχρι τῆς πενιχρᾶς καλύβης τοῦ
πτωχοῦ τὴν εὐφροσύνην, τὴν φαιδρότητα, τὴν χαρὰν!

Ἦ ὅσαις περήγορος, εἰς τὰ δροσερά τῆς ὁποίας νάματα
προσφεύγει ὁ ἀτυχὴς ὁδοιπόρος τῆς ἐρήμου, τὴν ὁποῖαν ὀνο-
μάζομεν ζωὴν, διὰ νὰ δροσίσῃ τὰ ἐκ τοῦ μακροῦ κημάτου
φλογισμένα χεῖλη του.

Ὁ ἄρτος, ἡ ἀνακούφισις καὶ ἡ χαρὰ, τὴν ὁποῖαν σκορ-
πίζει εἰς τὰς τρώγλας τῶν πτωχῶν καὶ ἀποκλήρων, ἔστω ὁ
διαρκὴς, ὁ αἰώνιος ὕμνος τοῦ θεοῦ σου μεγαλείου.

Γεο. Πιερρουπόνης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ΤΗΛΕΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ συσκευή τοῦ σταθμοῦ τῆς ἀποστολῆς (ὁ πομπὸς)
συνίσταται ἐκ σκοτεινοῦ θαλάμου, φέροντος μικροτάτην ὀ-
πήν, δι' ἧς εἰσέρχεται λεπτὴ δέσμη ἀκτίνων ἠλεκτρικοῦ φω-
τός, τὸ ὅποιον προηγουμένως συγκεντρῶται διὰ φακοῦ. Εἰς
τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ θαλάμου καὶ ἀπέναντι τῆς ὀπῆς ὑπάρχει
ὕαλινος κύλινδρος, ἐφ' οὗ περιτυλίσσεται ἡ μεμβράνη, ἡ φέ-
ρουσα τὴν ἀρνητικὴν εἰκόνα, τὴν μέλλουσαν νὰ διαβιβασθῇ
καὶ ἀναπαραχθῇ. Ὁ κύλινδρος οὗτος περιστρέφεται βραδέως
καὶ συγχρόνως μετατίθεται ὁμαλῶς πρὸς τὰ πρόσω, ὥστε
νὰ ἐκτίθενται ὅλα τὰ μέρη τῆς εἰκόνης εἰς τὴν φωτεινὴν δέ-
σμην· ὀπίσθεν τοῦ κυλίνδρου εὐρίσκεται παρεμβεβλημένη
ἐν τῷ κυκλώματι τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἡ πλάξ τοῦ
σεληνίου ἐφ' ἧς προσπίπτει τὸ φῶς μετὰ τὴν ἐκ τῆς
εἰκόνης δίοδόν του.

Τὸ σελήνιον, ὡς εἶπομεν, ἐπιτρέπει τὴν δίοδον τοῦ
ρεύματος, ἐφ' ὅσον φωτίζεται καὶ τότε μόνον. Ἡ ἔντασις δὲ
τοῦ ρεύματος τούτου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἔντασιν τοῦ
ἐπ' αὐτοῦ προσπίπτοντος φωτός· τούτῃστι τοῦ φωτός τοῦ
διερχομένου διὰ τῆς εἰκόνης.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ διάφορα μέρη τῆς εἰκόνης δὲν εἶναι ἐξ ἴσου
διαφανῆ καὶ ἐπομένως ἡ ἔντασις τοῦ δι' αὐτῶν διερχομένου
φωτός ἀυξομειοῦται, καὶ τὸ ρεῦμα ὕπερ διαρρέει τὴν γραμ-
μὴν, ἡ μεσολαβῆσει τοῦ σεληνίου, ἀυξομειοῦται.

Τὸ ρεῦμα τοῦτο φθάνει εἰς τὸν σταθμὸν τῆς λήψεως.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ ἐν τῷ σταθμῷ τούτῳ συσκευῆ, (ὁ δ ἔ κ τ η ς), συνίσταται ἐπίσης ἐκ σκοτεινοῦ θαλάμου, ἐν τῷ ὀπίφ και ἀπέναντι τῆς ὀπῆς αὐτοῦ εὐρίσκειται ὁμοιος κύλινδρος κεικλυμένος ὑπὸ εὐαίσθητου φωτογραφικῆς χάρτου.

Ὁ κύλινδρος οὗτος τίθεται κυκλοθρόνως μετὰ τοῦ προηγουμένου εἰς ὁμοίαν περιστροφικὴν κίνησιν και βαθμιαίαν πρὸς τὰ πρόσω ὁμαλὴν μετακίνησιν.

Ἐκτός τοῦ θαλάμου και ἀπέναντι τῆς ὀπῆς αὐτοῦ εὐρίσκειται ἠλεκτρικὴ λυχνία, τῆς ὀποίας δέσμη ἀκτίνων, καταλλήλως συγκεντρουμένων διὰ φακοῦ, προσπίπτει διαρκῶς ἐπὶ τῆς ὀπῆς ταύτης, ἡ ὀποία εἶναι κλεισθὴ διὰ διαφράγματος, ἐν ὅσῳ τὴν γραμμὴν δὲν διχρεῖται ρεύμα.

Αἱ μετακινήσεις τοῦ διαφράγματος, ἐπακολούθημα τῶν ὀποίων εἶναι τὸ ἀνοίγμα ἢ κλείσιμον τῆς ὀπῆς, διέπονται ὑπὸ τοῦ καταφθάνοντος ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Τὸ ρεῦμα ἀποστέλλεται κατὰ ἀκαριαία χρονικά διαστήματα ἢ μείζονος διαρκείας. Ἡ ὀπῆ ἀνοίγεται κατὰ χρονικά ἐπίσης διαστήματα ἀκαριαία ἢ μείζονος διαρκείας. Τὸ εὖρος τῆς ὀπῆς ἔχει σχέσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐντασιν τοῦ ρεύματος. Εἶναι μεγαλύτερον ὅταν τὸ ρεῦμα εἶνε ἐντατικόν, μικρότερον δὲ ὅταν εἶναι μικρότερος ἐντάσεως.

Ἀνοιγομένης τοιουτοτρόπως τῆς ὀπῆς τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου ἢ φωτεινὴ δέσμη προσπίπτει ἐκάστοτε ἐπὶ σημείου τοῦ φωτογραφικοῦ χάρτου, ἀντιστοίχου πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἀρνητικῆς εἰκόνας τοῦ σταθμοῦ τῆς ἀποστολῆς, τὸ ὀποῖον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐλεῖνεν διεπέρασεν ἢ ἐκεῖ φωτεινὴ δέσμη.

Ὅταν δὲ ὅλα τὰ σημεία τοῦ φωτογραφικοῦ χάρτου ἐκτεθῶσι διαδοχικῶς εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτός και ἐπιτευχθῆ ἢ κατάλληλος ἀλλοίωσις τῆς φωτοπαθοῦς ἐπιφανείας αὐτοῦ δὲν ὑπολείπεται πλέον ἢ νὰ ἐμβαπτισθῆ ὁ χάρτης οὗτος εἰς διάλυμα χλωριούχου χρυσοῦ, εἶτα εἰς διάλυμα ὑποθειώδους νατρίου, νὰ πλυθῆ και νὰ ξηρανθῆ και ἡ εἰκὼν εἶναι ἐτοιμὴ.

Ἀκριβῶς δηλ. ἀποτυπῶνται ἡ εἰκὼν ἐπὶ τοῦ φωτογραφικοῦ χάρτου ἐξ ἀποστάσεως, ὀπως ἀποτυπῶνται ἐπ' αὐτοῦ ὅταν μετὰ τῆς φωτογραφικῆς πλακῶς ἐκτίθεται εἰς τὸ φῶς.

Αἱ φωτογραφίαι τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου και τοῦ ἰδιοῦ ἐφευρέτου, τὰς ὀποίας εἶδομεν, ληφθεῖσαι οὕτως ἐξ ἀποστάσεως 1800 χιλιομέτρων εἶναι τελειόταται.

Ἡ ἐπινοήσις εἶναι θαυμασία. Ὑπολείπεται ἤδη νὰ ἴδωμεν ἐὰν θὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τῇ πράξει. Διότι εἶναι ζήτημα ἐὰν τὸ σελήνιον θὰ διατηρῆ ἐπὶ πολὺ τὴν εὐπάθειαν αὐτοῦ και ζήτημα ἐξ Ἰσου σπουδαῖον, ἐὰν ἡ ὑποδοχὴ, τῆς θὰ τύχῃ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ἢ ἐφευρέσις αὐτῆ, θὰ εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὰς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης διὰ μίαν τοιαύτην ἐγκατάστασιν.

Τὸ γνωστὸν εἶναι σήμερον ὅτι ὁ ἐφευρέτης συνελήθη μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Illustration» νὰ τῷ παράσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐφευρέσεώς του. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἴδωμεν εἰκόνας ἐν τῷ ἐγκρίτῳ τούτῳ εἰκονογραφημένῳ γαλλικῷ περιοδικῷ, τὰς ὀποίας θὰ λαμβάνῃ τῆ λ ε γ ρ α φ ι κ ῶ ς ἀπὸ τὰ διάφορα κέντρα τῆς Εὐρώπης και τῆς Ἀμερικῆς Ἰσως!

Π. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀνατυπωθὲν τὸ ἀ. ἐξαντληθὲν φυλλάδιον τοῦ «Κρητικῆς Ἀστέρος» ἀποστέλλεται εἰς πάντα θέλοντα νὰ κρατήσῃ σειρὰν ἐκ τῶν μὴ λαβόντων.

[Δημοσιεύοντες τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον περὶ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἐπισκ. Κισσάμου και Σελίνου κ. Ἀνθίμου προκληθεῖται ἐκ τῆς ἐνεστώσης ἐκρύβου καταστάσεως, θεωρούμεθα εὐτυχεῖς ὅτι παρέχομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας σπανίαν εὐκαιρίαν διδασκαλίας πνευματικῆς κατὰ τὴν ἀύχμηρὰν τῶν ὀρθῶν και διδακτικῶν λόγων περίοδον, ἣν διανύομεν]:

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς οὐ μόνον νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν τὸν δημιουργὸν και συντηρητὴν παντός τοῦ κόσμου, ἀλλὰ και τὸ ἐξοχώτερον τῶν δημιουργημάτων αὐτοῦ, τὸν ἄνθρωπον. Θεωρῶν δὲ τὴν πρὸς τὸν Πλησίον ἀγάπην ἰσοτίμον και ἰσοδύναμον μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην ἔθετο ταύτην θεμέλιον τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς και διακριτικὸν γνώρισμα τῶν γνησίων αὐτοῦ ὀπαδῶν εἰπὼν ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστὲ ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις». Τὰ καθήκοντα ἡμῶν ταῦτα πρὸς τὸν Θεὸν και πρὸς τὸν πλησίον συνδέονται στενωτάτα εἰς τὸ μεταξύ των. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἐὰν μισῇ τὸν πλησίον αὐτοῦ ὡς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει «ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν και τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστὶ και ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. Και ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ και τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ». Ἡ ἀγάπη λοιπὸν πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Δὲν δύναται τις νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν και νὰ μισῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀγαπᾷ δὲ τὸν Θεὸν μόνον ἐκεῖνος, ὅστις φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγει· «ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου και τηρῶν αὐτάς ἐκείνός ἐστι ὁ ἀγαπῶν με». Κατὰ ταῦτα ἡ ἔλλειψις τῆς πρὸς τὸν Θεὸν και τὸν πλησίον ἀγάπης εἶναι ἡ αἰτία πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συμβαινόντων κακῶν. Καὶ τῷ ὄντι πόθεν οἱ φονοὶ, πόθεν αἱ ἐριδεῖς, πόθεν αἱ κλοπαὶ, πόθεν αἱ ληστεῖαι, αἱ κατακαλιαὶ, αἱ διαβολαὶ, αἱ ραδιουργίαι, αἱ συκοφαντίαι, αἱ ψευδομαρτυρίαι, αἱ ἐπιουρίαι, αἱ ἀτιμίαι, αἱ ἐκδικήσεις και ὅλα τὰ κακὰ δι' ὧν κτεσθίουσιν ἀλλήλους οἱ ἄνθρωποι εἰμὴ ἐκ τῆς ἀπουσίας τῆς πρὸς τὸν Θεὸν και τὸν πλησίον ἀγάπης; Ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τοιαῦτα ἐγκλήματα, ἅτινα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων τιμωροῦνται, ἀλλ' ἀπομακρύνοντα και τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐπισύρουσι κατὰ τῶν ἀνόμων και ἀδικῶν τὴν δικαίαν ὀργὴν και τιμωρίαν αὐτοῦ. Κακοποιεῖ ἄνθρωπε, λέγεις ὅτι ἀγαπᾷς τὸν Θεὸν και ἔπειτα παραβαίνεις ἀσυστόλως ἐκεῖνας τὰς ἐντολὰς, τὰς ὀποίας αὐτὸς σὲ διέταξε νὰ φυλάττης! Λέγεις ὅτι πιστεύεις εἰς τὸ Ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον και ἔπειτα καταφρονεῖς ἀσεβῶς τὴν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου διάταξιν, ἣτις σοῦ λέγει ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν; Ἀλλὰ πῶς ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτὸν σου, ὅταν τὸν ρονεύς, ὅταν κλέπτης

τήν παρουσίαν του καὶ ὅταν ἀτιμᾶζης τὴν οἰκογένειάν του; Πῶς ἀγαπᾶς τὸν πλησίον σου ὅταν κατατρώγῃς καὶ κατασπαράσῃς αὐτὸν διὰ τῆς βλάβουρας, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς διαβολῆς; Πού εἶναι ὁ χριστιανισμὸς σου, ὅταν πράττῃς τοιαῦτα κακοεργήματα; Ἡ ἀγάπη δὲν ἐργάζεται κακὸν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅταν δὲ σὺ ἐργάζῃσαι κατ' αὐτῶν τὸ κακόν, ἔχεις πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην; Καὶ μὴ ἔχων πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην εἶσαι πλέον χριστιανός; Τὰ ἔργα σου δὲν εἶναι ἔργα ὁπαδοῦ τοῦ Χριστοῦ ὡς ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει «Τεκνία μηδεὶς ἀπατάτω ὑμᾶς» ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐδὲ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐστίν ἐκ τοῦ Θεοῦ».

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπιποθεύσα τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν πάντων τῶν χριστιανῶν παραγγέλλει πρὸς πάντας τοὺς ποιούντας τὴν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, ἐκκλίνετε ἀπὸ τοῦ κακοῦ, μάθετε νὰ πράττῃτε τὸ ἀγαθόν. Δείξατε ἐκ τῶν ἔργων σας ὅτι πιστεύετε εἰς τὸν Χριστόν, ὅτι εἰσθε τῶ ὄντι χριστιανοί. Παύσατε τοὺς φόνους, τὴν ληστείαν, τὴν κλοπὴν, τὴν ψευδορκίαν καὶ ἐπιπορκίαν, τὴν συκοφαντίαν, τὴν διαβολὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην κακίαν, μὴ συμβιβάζομένην κατ' εὐδαιμόνιον τρόπον πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. Εἶναι ματαίᾳ ἐλπίς νὰ νομίζετε ὅτι λεγόμενοι χριστιανοὶ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπλῶς φέροντες θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγει· αὐτὸς πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς». Ἐπιδοθήτε πάντες εἰς εἰρήν καὶ βιωφελῆ καὶ πλουτοποιᾶ ἔργα καὶ οὕτω θὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἡμερωσεως, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, τὰ ὅποια εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς πάσης ἐλευθέρως καὶ εὐνομούμενης Πολιτείας. Φυλάττετε τοὺς Ἐκκλησιαστικούς καὶ Πολιτικούς Νόμους καὶ ὑπακούετε εἰς τὰς νομίμους Ἀρχὰς τῆς Πατρίδος. Εἰς τοῦτο πάντες ἔχομεν καθήκον καὶ συμφέρον καθήκον μὲν, διότι ἐπιβάλλει τοῦτο ἡ ἀγία ἡμῶν Θρησκεία, συμφέρον δὲ διότι ἐν τῇ τάξει καὶ τῇ ἡσυχίᾳ πάντες ἀπολυόμεν τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν, φροντίζοντες ἅμα καὶ περὶ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ τὸν αὐτὸν ὅταν ἡ τάξις σαλευθῇ ὑπὸ τῶν ἀέργων καὶ κακοποιῶν στοιχείων τότε οὔτε ζωὴ, οὔτε τιμὴ, οὔτε παρουσία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ταῦτα ἐκ πατρικῆς ἀγάπης παραγγέλλοντες πεποιθῆμεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλετε διάγει πάντες ἀξίως τοῦ ὀνόματος τοῦ χριστιανοῦ, ἀποφεύγοντες πᾶσαν κακὴν πράξιν συνεπάγουσαν τιμωρίαν καὶ ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πατρίδος καὶ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς κρίσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς ὁ θελὼν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν στηρίζει ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ, Ἀμήν.

Ἐν Καστελλίῳ τῇ 6 Δεκεμβρίου 1906

† Ο ΚΙΣΣΑΜΟΥ καὶ ΣΕΛΙΝΟΥ
Α Ν Θ Ι Μ Ο Σ
Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

ΚΡΗΤΙΚΗ ΚΟΜΩΣΙΣ

Ἐνθυμούμεθα μερικοὺς ἀπο τοὺς ἀρχαίους γέροντάς μας, ὅτι ἔκειρον ἢ ἐξυρίζον τὴν κόμην, πλὴν τοῦ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς τριχώματος, τὸ ὅποιον ἀφίνον μακρὸ ἕως μίαν σπιθαμὴν καὶ ἐκκ εἶτο Μπερτσές.

Τὸ αὐτὸ ἐπραττον γενικώτεροι οἱ γεροντότεροι Ὀθωμανοί, τινὲς τῶν ὁποίων ἐξυρίζον ἐντελῶς τὴν κεφαλὴν ἐκ θρησκευτικῶν παραδόσεων, μάλιστα δὲ γίνεται μνηστικὸν εἰς τὸ Κοράνιον, ὅτι οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Μέκκαν ἐνεκεν ἐχθρικοῦ ἀποκλεισμοῦ δύνανται νὰ στείλωσι προσφορὰν, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ μὴ ξυρίσωσι τὴν κεφαλὴν ἐνόσφ δὲν φθάσῃ ἢ προσφορὰ εἰς τὸ μένος τοῦ θυσιαστηρίου.

Ἐπέθετον, ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἴσως ἐμυμήθησαν τοὺς Ὀθωμανοὺς, ὅπως, ἐξομοιούμενοι ἐξωτερικῶς πρὸς αὐτοὺς καὶ κατὰ τὴν κόμωσιν, καθὼς συνέβηκινον ἐν μέρει καὶ διὰ τὴν περιβολὴν, αἱ ἀναγνωρίζονται εὐχερῶς καὶ δύνανται νὰ διαφεύγωσι τὰς γιανιτσαρικὰς καταπιψεις.

Ἐὰν ἐν τούτοις λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸν Σ-ράβωνκα, ἡ καθιέρωσις τοιοῦτου περιπού Μπερτσέ ἀνάγεται εἰς πανάργαιον ἔθιμον τῶν Κουρήτων, ὅπερ εἶχε σκοπὸν τὸ νὰ μὴ πιάνωται οἱ πολεμιστὰ ἀπὸ τὰ -μκλιὰ καὶ ἐκαιζωνισιν αὐτὰ συμπλεκόμενοι, ὡς τὸ ἐπόμενον σχετικὸν χωρίον «Ἀρχιμέμαχος δ' ὁ Εὐβοεὺς φησὶ τοὺς Κουρήτας ἐν Χαλκιδί συνοικησάσι, συνεχῶς δὲ περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου πολεμουந்தας ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι τῆς κόμης ἐδράττοντο καὶ κατέπαιον αὐτοὺς, ὅτιςθεν κομῶντας γενέσθαι, τὰ δ' ἔμποροσθεν κείρεσθαι» διὸ καὶ Κουρήτας ἀπὸ τῆς κομῆς κληθῆναι (I, 465).

Γ. ΓΙΑΚ. ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΗΣ

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ

Καθὼς δὲν εὐρίσκεται ὑπερήφανος καὶ γενναῖος, οὕτω δὲν εὐρέθῃ εἰσέτι ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος.... Ἐξ ὅλων τῶν δένδρων ὁ Θεὸς, παρατηρεῖται, ἐξελεξε τὴν ταπεινὴν ἐρπομένην καὶ περισπωμένην ἄρπελον, ἐξ ὅλων τῶν ζώων τὸν γλαυκὸν καὶ ὑπομεινοντα ἄμνον ἐξ ἀπάντων τῶν πτηνῶν τὴν πραεῖαν καὶ ἀχολον περιστερᾶν. Ὄταν ὁ Θεὸς ἐφάνῃ τῷ Μωσῆ, οὔτε ἐπὶ τοῦ ὕψηλου κέδρου ὄφθη, οὔτε ἐπὶ τῆς κρατερᾶς δρυὸς οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀπλωτοῦ πλατάνου, ἀλλ' ἐν τῇ ταπεινῇ ἐρπομένῃ θάτῳ ὡς ἐάν ἐζήτηι δῆθεν νὰ χαλινώσῃ τὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ ἀνθρώπου. Οὐδὲν ἄλλο προσεχὲς ἀγάπην ὅσον ἢ ταπεινότης καὶ οὐδὲν ἄλλο προσεχὲς μίσος ὅσον ἢ ἀλαζονία.

Λευκωρεῖτης

ΚΡΗΣΣΑΙ ΗΡΩΙΔΕΣ

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον θὰ παραλάβωσι διὰ τῶν δεικνύων τοῦ «Κρητ. Ἀστέρους» πᾶσαι αἱ ἡρώϊδες τῆς Κρήτης, ὀνομαστὶ μετὰ λεπτομεροῦς μελέτης τῆς δράσεως ἐκάστης.

Τὴν πραγματείαν ταύτην εἴμεθα εὐτυχῶς παρέχοντες εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας, αἵτινες δὲν ἀμφιβάλλουσι ὅτι θὰ δεῖξωσιν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, διότι τιμᾶ τὸ φῦλλον τῶν.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΘΗΡΕΣΙΑΣ

Ο αυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Κάρολος ΣΤ' ἀποθανόντων οὐδένα κληρονόμον εἶχε καταλίπει πλὴν μιᾶς θυγατρὸς τῆς Μαρίας Θηρεσίας, ἣτις εἶχε λάβει σύζυγον τὸν δούκα τῆς Λοθαργίας. Εἰς ταύτην ἡ κληρονομία τῶν αὐστριακῶν χωρῶν, τῶν βασιλείων τῆς Οὐγγαρίας καὶ Βοημίας ἦν ὑπεσχημένη· ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, οἵτινες τὰς καλλίστας ὑποσχέσεις εἶχον δώσει, κάκιστα εἶχον τηρήσῃ τὸν λόγον αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αυτοκράτορος, πολλοὶ δὲ κραταιοὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἤθελον νῦν νὰ συγληρονομήσωσιν.

Κάλλιστα ἐπέτυχε τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Φρειδερίκος ὁ Μέγας, ὅστις τὴν Σιλεσίαν κατέκτησε καὶ ὄλας τὰς προετοιμασίας ἔποιε, ὅπως καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν εἰσβάλη ἐνῶ ἡ δυστυχὴς βασίλισσα ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ ἐκλέκτορος τῆς Βαυαρίας ἐστενοχωρεῖτο καὶ οἱ Γάλλοι ὡσαύτως εἰς Βοημίαν εἰσῆλκοντο.

Ἡ ἀνάγκη ἦτο μεγάλη καὶ οὐδεμία βοήθεια ἐγγύς, τούναντίον δὲ ἐγγύς ἦσαν οἱ ἐχθροὶ, οἵτινες ἤδη τὴν παράδοσιν τῆς Βιέννης ἐπόθουν.

Τότε κατέλιπεν ἡ στενοχωρημένη Μαρία Θηρεσία τὴν πρωτεύουσάν αὐτῆς καὶ ἔσπευσεν εἰς Οὐγγαρίαν, ἔνθα μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὡς βασίλισσα εἶχε στεφθῆ.

Ἄρικετο αὕτη εἰς Ofen, ἔνθα ἀκριβῶς τότε οἱ ἐπιφανεῖς εὐπατριδὲς ἦσαν συνηγμένοι, ἐπορεύθη περὶ αὐτῆς εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Αὕτη ἦν νέα καὶ ὡραία καὶ ἔφραζεν εἰς τὴν ἀγκάλην τὸν πρωτότοκον αὐτῆς υἱόν, ὅστις τότε μὲν ἦν ἡλικίας ὀλίγων μόλις μηνῶν, θραδύτερον δὲ ἐγένετο ὁ αυτοκράτωρ Ἰωσήφ.

Ἔστη οὕτως ἐν μέσῳ τῶν Οὐγγρῶν ἀρχόντων. Τὸ ὡραῖον βλέμμα τῆς, τὸ βλέμμα τοῦ παιδίου καὶ ἡ σκέψις περὶ τῆς ἀνάγκης, εἰς ἣν αὕτη εὐρίσκετο, κατέστησαν εὐμενεῖς εἰς αὐτὴν τοὺς συνηγμένους καὶ πρὶν ἢ ἔτι ὁμιλήσῃ.

Τότε μετὰ μεγάλης δυνάμεως ὁμιλήσασα αὕτη περὶ τοῦ δικαιώματός, ὅπερ αὐτῇ ὁ Θεὸς ἐχορήγησε καὶ περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν ἐχθρῶν τῆς, οἵτινες εἶχον ἀθετήσῃ τὸν λόγον αὐτῶν, καὶ τὴν ἰνόμιμον κληρονομίαν τῆς ἤθελον νὰ ἀρπάσωσιν, εἶτα πρέσβησεν ἐκτενέστερον εἰς τὴν συγκεκλιμένην συνέλευσιν τὴν μεγάλην ἀμηχανίαν τῶν κληρονικῶν κρατῶν τῆς, ὅτι ἐν μέρος τούτων εὐρίσκετο ἤδη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν καὶ ὅτι οὐδεμία βοήθεια ἐναπελείπετο αὐτῇ ἢ ἡ ὑπεράσπισις τῶν εὐγενῶν Οὐγγρῶν τῆς.

Εἰς τὴν πιστότητα τοῦ γενναίου τούτου λαοῦ, προσέθηκεν αὕτη, ὅτι εὐρίσκει καταφύγιον καὶ ὅτι παρ' αὐτοῦ ἀνέμενε τὴν σωτηρίαν τῆς καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ πρωτότοκου υἱοῦ τῆς, ὅστις προώριστο νὰ λάβῃ μίαν ἡμέραν τὸ στέμμα παρ' αὐτοῦ.

Ταῦτα δὲ λέγουσα ἐκράτει ὑψηλὰ τὸ τέκνον τῆς ἐναντι τῶν συνηγμένων βουλευτῶν οὕτως, ὥστε πάντες ἠδύνατο νὰ βλέπωσιν αὐτὸ καλῶς.

Τοῦτο εἰσέδυσεν εἰς τὴν καρδίαν πάντων εἰς τρόπον ὥστε πάντες ἐλκύσαντες ταῦτοχρόνως ἐκ τῆς θήκης τὰ ξίφη των καὶ ὑψώσαντες ταῦτα ἀνέκραξαν καὶ ὠρκίσθησαν: «Διὰ τὴν Θηρεσίαν, διὰ τὴν Θηρεσίαν, διὰ τὸν βασιλεῖα ἡμῶν θέλομεν ἀποθάνῃ».

Οὗτοι δὲν περιορίσθησαν μόνον εἰς λόγους ἀλλὰ παρὰ χρῆμα προέβησαν εἰς ἔργα· συνηγάγον μέγαν στρατὸν καὶ ἐπάταξαν τοὺς ἐχθροὺς οὕτως, ὥστε ἡ βασίλισσα ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ἔντιμον εἰρήνην.

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛ. ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Δι κη γό ρ ο υ

Τῆς ΜΙΚΡᾶς ΠΟΛΥΞΕΝῆς.

Χερουβείμ εἶπέ μου, θεῖον
τί ζητεῖς σ' αὐτὰ τὰ μέρη;
Πῶς ἢ πτῆσις νὰ σε φέρῃ
εἰς τὴν χώραν τῶν δακρῦων;

Ἡ Ἐξέμ οἱ ἄγγελοί τῆς,
τ' ἄνθη τῆς τὰ μυρωμένα,
Ἡ χαρὰ τῆς κ' ἡ ζωὴ τῆς
Δὲν σ' ἐμάγευσαν ἐσένα;

Ἐσφαλές νὰ ἔλθῃς ὅπου
παθῶν θύελλα ἀγρία,
Συνταράσσει τοῦ ἀνθρώπου
καὶ κλονίζει τὴν καρδίαν.

Μὰ σὰν ἤλθες τί νὰ γείνη!
Στὴν καρδίαν τὴν δική σου
τὴν ἀτάραχον γαλήνην
Εὐχομαι τοῦ Παραδείσου.

Ἡ χολὴ ποῦ ὁ κόσμος χύνει,
Ἡ χολὴ ποῦ ὁ κόσμος πίνει.
Νὰ μὴ θίξῃ ποτὲ φίλην,
Τὰ ροδόχροά σου χεῖλην.

Ἡ ΚΑΤΑΡΑ

Ἄστραπὴ νὰ πέσῃ, κόρη, εἰς τὸν κῆπόν σας φωθιά,
Νὰ καὶ ἀφοῦ δὲν βγαίνεις νὰ σε δοῦμε μιά ματιά,
Νὰ καοῦν αἱ κρεβατίνες, νὰ καοῦνε ἡ μπλιῆς,
Οἱ ψαρόγαροι, οἱ κρίνοι καὶ ἡ τριανταφυλλίς,
Κάθε λούλουδο νὰ πᾶν καὶ μαζί κ' ἡ γειτονεῖα
Γιὰ τὴν τόση σ' ἀπονιά.

Κωνστ. Δουνάκης

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μία άπογευματινή τῶν Δεσποινίδων

Αἱ δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας, ἀποτελοῦσαι σωματεῖον, οὐτινος σκοπὸς εἶνε ἡ ἀνακούφισις τῶν δυστυχῶν μητέρων καὶ ὄρφανῶν, παρέσχον τὴν εὐκαιρίαν διὰ τοῦ διοργανωθέντος ἀγρὸς midi τῆς παρελθούσης Κυριακῆς νὰ διέλθῃ τις ὥρας τινὰς εὐχαρίστους καὶ νὰ συνεισφέρῃ καὶ τὸν ὄβελόν του ὑπὲρ τῆς ἀνακούφισεως τῶν πτωχῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἐν τῇ φιλοκάλως διακεκοσμημένῃ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου παρίστατο κόσμος, πολὺς καὶ ἐκλεκτός, ἐν ᾧ ἐπρωτοστάτει τὸ ἄνθος τῆς παρ' ἡμῖν νεολογίας. Μετὰ πολλῆς ζωηρότητος διεξήχθη ὁ ἐπακαλυφθῆσας χορὸς καὶ μάλιστα ὁ Καλαματιανὸς κατὰ τὸν ὅποιον λαθόντες τὴν πρωτοβουλίαν οἱ τιμῆσαντες τὴν ἀπογευματινὴν, Ἕλληνες ἀξιωματικοί, ἐπέσπασαν τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῆς Μεγάλης Μητρός.

Τὸ τέλος ἐπεσφράγισεν ὁ Ἐθνικὸς Ὑμνος ἐν ᾧ αἱ διοργανώσασαι δεσποινίδες κατενθουσιασμέναι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἦν ἀπὸ μικρᾶς ἤδη ἡλικίας ἤρξαντο δρέπουνται, ἐδέχοντο τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἀπερχομένου κόσμου μεθ' ὧν ἄς δεχθῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα.

Ἀρχαιολογικά

Παρὰ τὴν πύλην τῆς Κισσάμου γιγνομένων πρὸ μηνῶν ἀνασκαφῶν πρὸς τοποθέτησιν τῶν σωλῆνων τοῦ ὑδραγωγείου ἀνευρέθησαν σπόνδυλοι κίονος καὶ μεγάλοι ἀμαξιαῖοι λίθοι, ἀποτελοῦντες τὴν θάσιν τοίχου· ἐκ τῶν γενομένων δὲ δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, ὧν τὴν πρόδον τὰ ἐκατέρωθεν ὑπάρχοντα καταστήματα καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς συγκοινωνίας παρεκώλυσαν, ἐγένετο καταφανὲς ὅτι πρόκειται πιθανῶτα περὶ παλαιστράς ἢ γυμνασίου Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Τὸ οἰκοδόμημα δὲ τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἐφ' ἡμῶν ἀνευρεθὲν τῆς ἀρχαίας Κυδωνίας οἰκοδόμημα. Παρὰ αὐτὸ ἀνεκαλύφθη καὶ κεφαλή ἀνδριάντος, δυναμένη νὰ τοποθετηθῇ εἰς ἀκέραιον ἄγαλμα, κοῖλον ἀνωθεν ἔχον τὸν τράχηλον. Ἡ κεφαλή αὕτη ἐκ πεντελησίου Ἰμαρυάρου εἶναι καλῶς ἐπιξεργασμένη, καὶ ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον, ὅτι δὲν εἶναι ἐντελῶς εἰκονικὴ ἀλλ' αἰρεταὶ πως καὶ πρὸς τὸν ἰδεώδη τύπον· δι' ὃ εἶναι ἀξία μελέτης. Ἴσως δὲ παρίστησιν αὐτοκράτορά τινα, καὶ πιθανῶς τὸν Ἀντωνίνου τὸν εὐσεβῆ, πρὸς ἀπεικονίσεις τοῦ ὁποῦοι φάινεται ἔχουσα ὁμοιότητά τινα.

Συνταγὴ διὰ τὴν καλλονήν τῶν νεανίδων

Λάβε αἰδοῦς παρθενικῆς, Κυρία, κόκκους δύο, Πρόσθεσις δὲ τέσσαρας σιγῆς καὶ τρίψον ἐν ἰδίῳ. Φιλοπονίας πρόσθεσον κατόπιν λίτραν μίαν, Σεμνοπρεπείας δὲ δρχμῆν καὶ ἀρετῆς οὐγκίαν. Τὸ κρᾶμα τοῦτο ἔγχυσον κατόπιν ἐν φιάλῃ. Καὶ χρῶ εἶς καὶ ἑσῶθεν· γενήσῃ δὲ παγκάλη.

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τῆς Δοξ. Ε. Ι. Κ.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

(Κατὰ μετάφρασιν Ν. ΚΑΡΔΑΤΑΚΗ)

Ὅσῳ πνευματικώτερος τείνει νὰ γείνη ὁ ἄνθρωπος, τόσῳ περισσοτέρην πικρίαν τῷ περὶεχει ἡ ζωὴ, διότι ἐστὶ μᾶλλον καθορᾶ τὴν διαφθορὰν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἐστὶ βαθύτερον κατανοεῖ αὐτήν.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν προσκαιρῶν ἀγαθῶν καὶ μετρία κτησις ἐπαρκεῖ νὰ καταστήσῃ τινὰ εὐτυχῆ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ που τῆς γῆς χαρὰ, τούτην ἔχει ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν· ἐὰν δ' ὑπάρχῃ πον ὀδύνη ἢ στενοχωρία, ταύτην τὴν γνωρίζει κάλλιστα ὁ ποιητὸς τὴν συνείδησιν.

Τῶν μὲν ἄλλων μεμρόμεθα μικρὰ τινε, ἡμῶν δ' αὐτῶν παρορῶμεν πολὺ μεγκλύτερα σφάλματα. Παρατηροῦ, μεν μὲτ' ὀδυερκείας καὶ ἐνθυμούμεθα ὅτι ὑποψέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους· ἀλλ' ὅποια καὶ πόσα εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ ἄλλοι νὰ ὑποφέρωσιν ἀπὸ ἡμᾶς οὐδέ κἄν ἐξετάζομεν.

Οἱ εἰς τὰ ἀποκλειστικῶς γήινα προσεκολλημένοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς σκώληκας, οἱ ὅποιοι συμφύρονται ἰσασεὶ τῷ βορβόρῳ, ἐνθα καὶ σήπονται οἰκτρῶς.

Τὸ ἐδραῖον τῆς φιλίας δὲν ἔγκειται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· δύο οὐτὰ ἀγαπώμενα ἐπὶ τῆς γῆς βυθίζουσι πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐνθα θὰ ἀνέλθωσιν ἡνωμένα, ἐὰν ὀδηγῶνται παρὰ τῆς ἀρετῆς.

Ὅπως τὰ ἄνθη ἀνορθοῦνται μετὰ σφοδρὰν καταιγίδα με χρώματα ζωηρότερα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἡλίου, οὕτω καὶ ὁ ἐπὶ μακρὸν δοκιμάσας τὰς πικρίας τοῦ βίου δυστυχῆς ἀναγεννᾶται τελειότερος εἰς τῆς εὐτυχίας τὸ πρῶτον μειδιάμα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ἐν ἐπικαιρῶν καὶ ἐνδιαφέρον ζήτημα τίθεται ἐπὶ τοῦ τάπητος. Πόθεν ἐδιδάχθημεν νὰ χορεύομεν; Ἄλλοι ὑποστηρίζουν, ὅτι τὸν χορὸν ἐδιδάχθημεν ἀπὸ τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ πτηνὰ, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐμάθομεν καὶ νὰ τραγοῦμεν. Κατὰ τινε γνώμην, ὁ χορὸς εἶναι φυσικὴ ἐξέλιξις τῆς γυμναστικῆς. Καὶ ἐξακολουθοῦν ποικίλαι ἄλλαι γνώμαι, ἢ μία μᾶλλον ἀπιθανὸς τῆς ἄλλης. Διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ὅμως τοῦ χοροῦ ἐξηνέχθησαν ποικίλαι γνώμαι. Ὁ Ἄγγλος φιλόσοφος Σπέντσερ λέγει, ὅτι ὁ χορὸς εἶναι μία ἀπὸ τὰς λογικὰς τρέλλας τὰς πολλὰς, ποῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Σολεγχάουερ εἶπεν, ὅτι ὁ χορὸς εἶναι τὸ προῖόν τῆς μεγαλειτέρας ἀναισθησίας τοῦ ἀνθρώπου. «Οἱ χορεύοντες, λέγει, μοῦ ἐνθυμίζουσι τὸν μῦθον τοῦ Λιδώπου, καθ' ὃν κωιδόμενοι οἱ κοχλῖαι ἐτραγοῦσαν».

Κατ' ἀντίθεσιν ὅμως τῆς ἀπαισιοδοξίας τοῦ Σολεγχάουερ, ὁ Ρενὰν εἶπεν ὅτι ὁ χορὸς δὲν εἶναι μόνον ἀθά δια σκέδασις, ἀλλὰ καὶ ἡ τελειότερα ἀσκήσις πρὸς διάπλασιν τοῦ σώματος. Περιεργόταται ὅμως εἶναι αἱ φάσεις καὶ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ χοροῦ. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἄνδρες ἐχόρευον παρατασσόμενοι κατὰ σειρὰν καὶ κἀμνοντες ρυθμικὰς κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ τοῦ σώματος. Οὕτω τοῦλάχιστον παριστάνονται χορεύοντες οἱ ἀρχαῖοι Φοίνικες. Κατὰ τοὺς πρῶτους τοιούτους αἰῶνας αἱ γυναῖκες ἐθεωροῦντο ἄσημοι χορεύουσαι. Ἐκεῖθεν ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ χορὸς. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔνετοί δοῦκες ἐγενέκευαν τὸν συρμὸν τοῦ χοροῦ. Ἐκ τῶν σημερινῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης χορευτικώτερος εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς μας ἀγαπᾷ τὸν χορὸν, ἰδίᾳ ὅμως τὸν τετράχορον καὶ τὸ βάλς.

Θαυμαστὴς

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΡΕΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

(Κατὰ μετάφρασιν Ν. ΚΑΡΔΑΤΑΚΙ)

Ἡ γέννησις τῆς πριγκιπίσσης Λουίζης τῆς Λορραίνης ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς δουκὸς τοῦ Mercoeur, κόμητος τοῦ Vaudemont δι' ὑποταγῆς εἰς τὸ πεπρωμένον μᾶλλον ἢ εὐχαριστήσεως, καθ' ὅτι ἠλπίζεν ὡς ἐπεθύμει ἐν ἄρρεν ὅπως τὸν διαδεχθῆ, διὰ τοῦτο καὶ ἡ βάπτισις τῆς μικρᾶς πριγκιπίσσης δὲν ἐτελέσθη μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος μεθ' ἧς τελεῖται ἡ βάπτισις τῶν πριγκίπων, ἀλλὰ μίαν νύκτα ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Norénie ἐβαπτίσθη ἀναδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς κομίσεως Λουίζης Φαλόν, ἡ ὁποία καὶ τὴν ὠνόμασε Λουίζαν. Ἡ μήτηρ τῆς κατ' ἀκολουθίαν τοῦ τοκετοῦ ἠσθένησε καὶ ἡ Λουίζα δὲν εἶχε συμπληρῶσαι τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ὅτε ἡ παιδαγωγὸς τῆς, ἥτις τὴν ἠγάπα μέχρι λατρείας, θαρραλοῦσα τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ὠδήγησε πρὸ τῆς κλίνης τῆς ἐκπερούσης μητρός τῆς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς ὁποίας ἔκειον ἀμυδρῶς δύο λευκαὶ λαμπάδες καὶ ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς εἰς σεδάσιμος ἱερεὺς ἀνεγίνωσκε τὰς ἐπικηδεῖους εὐχάς, τὴν ἐπρόδη τῶν ὁποίων ἐπαναλαμβάνον διὰ θρηνώδους φωνῆς οἱ περικυκλοῦντες τὴν ἐτοιμοθάνατον ἀρρωστωμένοι φίλοι καὶ ὑπηρέται.

Πρὸ τῆς πενήμιου ταύτης εἰκόνας ἡ Λουίζα ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ, καὶ τὰς κραυγὰς τῆς ταύτας ἀκούσασα ἡ μήτηρ τῆς ἀνηγέρθη μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης ἢ πολλὰκις παρετηρήσαμεν εἰς παρομοίαν ἐπισήμους στιγμὰς, καθ' ἃς ἡ ψυχὴ ἐτοιμῆ νὰ χωρισθῆ τοῦ φαρτοῦ σώματος παρέλκει μίαν στιγμὴν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπως ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐναπομένοντας καὶ τοὺς πείσῃ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς, καὶ λαμβάνουσα τὴν θυγατέρα τῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὴν συνέσιγεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, εἶτα λαβοῦσα τὸ εἶδος ἀδαμάντων περιδέραιόν τῆς, ἐν τῷ μίσῳ τοῦ ὁποίου ἐπεκρέματο χρυσοῦς σταυρὸς, καὶ ὑψώσασα ὀλίγον τὴν ξανθὴν κόμην τῆς παιδὸς τὸ προσήρμωσεν εἰς τὸν μικρὸν τράχηλόν τῆς ψιθυρίσασα δι' ἐσθεσμένης φωνῆς «Βίθε γλυκύτατον τέκνον νὰ σέ διαφυλάττῃ ὅπως μὲ διαφύλαξῃ.» Ταῦτα εἰπούσα ἔκλινε βραδείως τὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς καὶ ἐξέπνευσεν.

Ὁ δούξ ἠγάπα περιπαθῶς τὴν ἤδη ἀναίσθητον εἰς τὰς ἐνθέρμους ἐπικλήσεις τοῦ σύζυγον τοῦ, καὶ ἐν τῇ παραρροῇ τοῦ διέταξε νὰ μεταφέρουν μακρὰν αὐτοῦ τὴν Λουίζαν, τῆς ὁποίας ἡ γέννησις προῦκάλεσε τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς συντρόφου τοῦ βίου τοῦ. Ἐκτοτε ἡ δυστυχὴς ὄρφανὴ παρελήθη ὑπὸ τῆς παιδαγωγοῦ τῆς, καρδίας εὐγενεστάτης, τῆς ὁποίας ἡ πρὸς τὴν ὄρφανὴν ἀφοσίωσις ὑπῆρξεν ἀπόλυτος, συνεπεῖρα τῆς πατρικῆς ἐγκοσταλείψεως.

Ὁ δούξ ἐδέησε νὰ συνόψῃ δεύτερον γάμον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πάντοτε νὰ ἀποκτήσῃ διάδοχον, ὡς σύζυγον δὲ ἐξέλεξε τὴν Ἰωάνναν τῆς Σαβοΐας ἀδελφὴν τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμούρ, τῆς ὁποίας ἡ ἀγαθότης ἀνωμολογεῖτο παρὰ πάντων, πλην ἡ εἰδήσις αὐτῆς καθευρόνθησε τὸσον τὴν κ. Chamby, τὴν παιδαγωγὸν τῆς Λουίζης, ὥστε μὴ σταθμίσασα καλῶς τοὺς λόγους τῆς ἐξεπερᾶσθη εἰς ἐπήκοον τῆς ὄρφανῆς ὡς ἐξῆς «Πτωχὴ μικρὰ! καταδικάσθη νὰ ἔχῃς μίαν μητριάν» ὅταν δὲ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ Λουίζα ἠρώτησε τὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς κ. Chamby παιδαγωγῶν Δδα Μοντιέρ, τί ἐστὶ μητριάν, ἡ ἀπερίσκεπτος κόρη ἀπήντησε—Εἶνε ἐν τέρας! — Θεέ μου! ἐφώνησεν ἐντρομος ἡ παιδίσκη, εἶνε λοιπὸν μίαν κακὴν γυνῆ, ἥτις μισεῖ τὰ παιδιά; — Συνήθως ἐπανάλαβεν ἐκείνη, ἀλλὰ παρατηρήσασα ὅτι ἡ μικρὰ ἔτρεμε προσέθεσεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ μητριαὶ καλὰί, ἀγαπᾶσαι ὡς ἴδια τέκνα τὰ τέκνα τῶν συζύγων των, καὶ ὅτι ἡ ἰδικὴ τῆς θὰ εἶναι δευτέρα μήτηρ δι' αὐτὴν ἐπειδὴ εἶνε ἀγαθωτάτη γυνή. Πλην ἡ ἐντύπωσις εἶχε ριζωθῆ εἰς τὴν ἀπαλὴν καρδίαν τῆς τετραετοῦς ὄρφανῆς καὶ ὅταν τὴν ἐπομένην

τῶν γάμων τοῦ πατρὸς τῆς τῇ εἶπον νὰ μεταβῆ παρὰ τῇ δευτέρῃ μητέρᾳ ὅπως τὴν ἀσπασθῆ ἀνελεύθῃ εἰς δάκρυα καὶ ἠρνήθη μετὰ πείσματος νὰ πλησιάσῃ ἐκείνην ἣν ἀπεκάλει μητριάν.

Περίλυπος διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀποστροφὴν τῆς Λουίζης ἡ δούκισσα, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀγνοῦσα τὸν αἴτιον τὸν ἐσταλλάξαντα τὸ δηλητηριώδες τοῦτο αἶσθημα εἰς τὴν ἀθῶαν καρδίαν τῆς ὄρφανῆς, ἀπήντησεν ὅπως ἡ μικρὰ μὴ χωρισθῆ τῆς παιδαγωγοῦ τῆς, ὡς ὁ δούξ διέταξε καθ' ἣν ἡμέραν τὴν ἤκουσε νὰ ἀποκαλῆ τὴν σύζυγον τοῦ «μητριάν», οὐδ' ἔπαυσε νὰ δεικνύῃ πρὸς αὐτὴν θαθεῖαν στοργὴν τῆς, ἀλλὰ μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ Λουίζα τὴν ἀπέρρευεν ἐπιμόνως.

Ἐπιτέτις προσεβλήθη ἰεὺς τῆς ἐπαράτου εὐλογίας ἐκ φόβου δὲ μεταδόσεως τῆς νόσου εἰς τοὺς ἐν τῷ μεγάρῳ τὴν μετέτερον εἰς τὴν ἐπαυλιν τῆς δουκίσης ἐνθα τὴν ἐπέκλεισαν μετὰ τῆς κ. Chamby, τῆς ὁποίας ἡ ἀπελιπίσις ὑπῆρξε τοιαύτη, ὅταν ἤκουσε τοὺς ἰατροὺς λέγοντας μετ' ἀξιωματικοῦ τόνου ὅτι ἡ λατρευτὴ τῆς μαθήτρια δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς των, καὶ ὅτι δεόν νὰ προσκαλέσων ἱερεῖα ὅπως τῇ μεταδώσῃ τὴν ἀγίαν κοινωνίαν, ὥστε κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ βαπέδου ἀναίσθητος καὶ τὴν μετέτερον ἐν τῷ δωματίῳ. (Ἐπεταί συνέχεια)

ΤΟ ΣΑΛΟΝ ΤΟΥ «ΚΡΗΤ· ΑΣΤΕΡΟΣ»,

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὁ «Κρητ. Ἀστῆρ» θὰ προκηρῦσῃ ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ διαγωνισμοὺς πρὸς σύνθεσιν 1) διηγηματίων, 2) ἐπιστολῶν καὶ 3) ποιημάτων.

4) Δίδει τεμάχια διαπρεπῶν ξένων συγγραφέων πρὸς μετάφρασιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὰνάπαλιν.

5) Προκηρῦσσει διαγωνισμοὺς καλλιγραφίης καὶ ἰχνογραφίας.

6) Προτείνει συνθέσεις καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, ἐρωτήσεων, φωνηεντολίπων, ἑλληποσυμφώνων κ. λ. π.

7) Δίδει τὸ δικαίωμα εἰς πάντα συνδρομητὴν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς ἀνω διαγωνισμοὺς καὶ νὰ προτείνῃ τοιοῦτους, ἐὰν ἤθελον ἐγγραφῆ καὶ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.

Αἱ ἀπαντήσεις θὰ κρίνονται ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπείας καὶ θὰ βραβεύονται

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Λύσεις δεκταὶ μέχρι 28 τρεχ.)

Αἶνιγμα 5ον

19) Σὲ τρέφει καὶ σ' εὐχαριστεῖ ὅτι ἐγὼ παρέχω,
* Ἄν στερηθῶ τῆς κεφαλῆς ἀσθάνομαι καὶ τρέχω.

Αἶνιγμα 6ον

20) Εἰς τοὺς ναοὺς παραστατῶ καὶ ὄλους προσελκύω
ἀκέφαλος τὸν ὀβολὸν ἐστὴν ἀσκησιν ἐκτίω.

Φωνηεντόλιπον

21) Πνθρ κρμδ σπ κθ δγκν κ δκρ.

Ἐλληποσύμφωνον

22) Ὅσοι ἀεὶ ὁ ἀο οὐ ἀουοῦ εἶε ὁ ἴο ἐά.

23)

Γ ρ ἱ φ ο ς

τα τα

Ba-λε

τκ τα τα

τά τὰ

24) Κρυπτογραφικόν

1	2	3	4	5	6	1	8	4	=	Ἀρχαῖος Βασιλεὺς
6	1	5	8	4					=	»
1	2	6	1	5	1				=	ὄνομα γυναικός
2	1	6	6	5	1				=	Κράτος
1	2	2	6	5	1				=	»
3	6	5	8	4					=	Φυσικὸν φαινόμενον

Ἐστάλη ὑπὸ Κ. Καλλιέργη.

25) Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἑσχατον θὰ βρῆς ἐπὶ Σιθριαν
 Τὸ δεύτερον ἐξάνπαντος ἑσῶν ζώων τὴν χορείαν
 Τὸ τρίτον εἰς τοὺς μαθητ. Χρηστοῦ θὰ ἀπαντήσης
 Τὸ τέταρτον εἰς τοὺς βασιλεῖς πρέπει νὰ ζητήσης
 Τὸ πέμπτον εἰς τὴν θάλασσαν οὐχὶ ἐν νηεμῆι
 Τὸ δ' ἕκτον ὡς θὰ ἰδῆς γνωστὴ ἀντωνυμία.

Ἐστάλη ὑπὸ Θυρεοῦ.

26) Κυβόλεξον

. . . N
 . . . Π .
 . Π . .
 N . . .

Σημ. Αἱ στιγμαὶ θὰ ἀντινασταθῶσι διὰ γραμμάτων. Αἱ λέξεις ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀναγινωσκόμεναι νὰ ὦσιν αὐταί.

Βραβεῖα

Α. Βραβεῖον. Ὅσοι ἀποστείλωσι μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου τὰς λύσεις πάντων, θὰ λαμβάνουν τὸ περιοδικὸν ἐπὶ μίαν τριμηνίαν δωρεάν.

Β. Βραβεῖον. Ὅσοι ἀποστείλωσι τὰς περισσοτέρας ἀπὸ τὰς ἡμισείας θὰ λάβωσι τὸν «Μελέτιον Πηγάν» ὑπὸ Α. Νιβολάκη καθηγητοῦ.

Ἐπαινον θὰ λάβωσι οἱ ἀποστέλλοντες τὰς ἡμισείας.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 1ος

Θέλונτες νὰ παράσχωμεν καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς ἐρχομένας διακοπὰς ἀπὸ τῶν μαθημάτων εὐχάριστον τινὰ ἐνασχόλησιν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος των παρέχομεν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ συντόξωσι τὸ Σαλὸν τῆς 1 τοῦ νέου ἔτους.

Πρὸς ἄρσιν ὅμως παραπόνων προτεραιότητος αἱ πνευματικαὶ ἀσκήσεις δεόν νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν μέχρι τῆς 28 ἰσταμένου ἧτις θὰ δημοσιεύσῃ κατ' ἐκλογὴν μόνον τὰς πρωτοτύπους καὶ ἐπιτυχεῖς.

Πᾶσα ἀσκήσις δεόν νὰ ᾖ εὐανάγνωστος καὶ νὰ φέρῃ κάτωθι τὴν λύσιν. Ἐὰν τις ἐπιθυμῇ, ἄς προσφέρῃ βραβεῖον διὰ τὸν λύτην.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 2ου ΦΥΛΛΟΥ

10) Ἄλωσ — κάλωσ 11) αἶμα — ἄμα
 12) Τρεῖς τὰ Γέννα, τρεῖς τὰ Φῶτα κ' ἔξῃ τὴν Ἀνάστασιν. Τῶν φρονιμῶν ὀλίγα.

13) Μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πῆς ἂν εἶναι καὶ παππᾶς. Εὐχαὶ γονέων θεμέλια οἰκῶν στηρίζουσι.

14) 2 9 4 = 15
 7 5 3 = 15
 6 1 8 = 15

15) Εἰς τὸ Σέλινον (ἐπαρχίαν Κρήτης) 16) Ἀπὸ τὸ Μ. (Τομὴ) 17) Ἐν τῷ δωματίῳ μένει τὸ καὶ 18) Τῶν φρονιμῶν

Λύται

1) Καὶ πάλιν ὁ Ἄχαιός
 2) Ὁ Ἐρηνίτης ἐκ Πεδιάδος, οἵτινες καὶ λαμβάνουν τὸ Α. Βραβεῖον.

Τὸ β' Βραβεῖον λαμβάνουν:

1) Ὁ Θυρεός 2) Ξενοφ. Μιχελάκης 3) Κ. Μανათός, 4) Σόλων Ν. Καφατος, μαθηταὶ τῆς Δ. τάξεως τοῦ Γυμνασίου Χανίων.

Ἐπαινοὺ ἀξίους θεωροῦμεν τοὺς:

1) Ἡρακλῆν Λεκάκην 2) Στεφ. Χατζιδάκιν, μαθητὴν τῆς Δ. τάξεως τοῦ Γυμνασίου Χανίων 3) τὴν Ἀπτερον Χρυσάλιδα 4) τὴν κ. Κ. Ε. Τ. 5) Τὸ Μαῦρον Πτηνὸν ἐκ Πόρρω Μεσογείων.

Τὸ ἀπὸ τετραετίας ἀριστα λειτουργοῦν

**ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ
 ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ ΚΡΗΤΗΣ**

ΠΡΟΒΟΛΑΣΙ μισθοὺς ὑπαλλήλων, διδασκάλων ὑπὸ συμφεροντίας ἑρῶς καὶ ὑπὸ ἄκραν ἐχευθείαν.

ΠΩΔΕΙ ὁμολογίας

1ον) Κινητικῆς Τραπεζῆς Αἰγύπτου με τὸκον 3 οἷο με 12 κληροδοσίας καθ' ἑκάστον ἔτος, κερδίζει δὲ ο πρῶτος ἀριθμὸς Δρ. 100,000.

2ον) Σιδηροδρομ. Ἀνατολικῆς Ρωμανίας με 6 κληροδοσίας καθ' ἑκάστον ἔτος. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς κερδίζει 600,000 Δραχ.

3) Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος με τὸκον 2,50 οἷο καὶ κερδίζει ο πρῶτος ἀριθμὸς 50,000 Δραχμῶς.

Ἄπασαι αὐταὶ αἱ ὁμολογίαι πωλοῦνται δι' ἴδιον τοῦ λογαριασμοῦ καὶ εἶναι κατατεταμέναι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πελατῶν καὶ πρὸς πίστιν τῆς γνησιότητος των εἰς τὴν ἐνταῦθα Κρητικὴν Τραπεζαν.

Αἱ ἀνω ὁμολογίαι πωλοῦνται με ρηνιαιὰς 5δραχμῶς καὶ 10δραχμῶς δόσεις καὶ με τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ κέρδος καὶ εἰς τὸν τόκον ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως.

Ἀγαροῦνται τοκομερίδια καὶ ὁμολογίαι.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Τραπεζιτικῷ Γραφεῖῳ Κωνστ. Στρατουδάκη, κεκλιμένῳ ἔξωθι τῆς πόλεως Χανίων παρὰ τῷ Καλε-Καπιῷ.

ΦΡΑΝΣ ΛΑΪΝ

ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΤΑ

Διὰ τὴν Ἀμερικὴν ταξιδίον 13 ἡμερῶν, ἀγ-γυνημένον.

Ἐκδιδόνται εἰσιτήρια ἀπ' εὐθείας δι' Ἀμερικὴν παρὰ τῷ αὐτῷ Τραπεζιτικῷ Γραφεῖῳ Κ. Στρατουδάκη.

Τύποις Σταύρ. Ἀνδρουλακάκη — Χανία